

עפרה אליגון

סופרת, פזמונאית ומתרגמת, עורכת ועיתונאית

2012-1921

נולדה בפולין. משפחתה עלתה לישראל כשהייתה בת 12 והתמקמה בשכונת פלורנטין. ערכה את כתב העת "דבר הפועלת", הייתה כתבת בעיתון "דבר" ולאחר מכן כתבת ב"מעריב" 25 שנה (1960–1985). בשנת 1948 החלה לכתוב טור ושמו "האמן מאחורי הקלעים" ב"דבר". נוסף על כך כתבה ב"דבר" טורים סיפוריים על דמויות בנוף הישראלי, שלאחר מעברה ל"מעריב" זכה לשם "בינינו" וטור לנשים "לי לך". בשנת 1969 קיבלה את פרס שלמה מרץ של מסדר ז'בוטינסקי. אליגון גם הפיעה את דעתה נגד פגמים שראתה בחברה. היא כתבה נגד שביתות פראיות, נגד הפרקטיקה הפרטית של רופאים בבתי חולים ציבוריים ועוד.

שימשה כתבת לענייני צבא וליוותה את הלוחמים ברבות ממלחמות ישראל: את יחידה 101 בתקופת "פעולות התגמול", ביקרה ביחידות הלוחמות במלחמת ששת הימים. היא סיירה בשטחים שנכבשו במכונתה הפרטית וראינה מנהיגים ערבים שונים, סיקרה את יישובי בקעת הירדן בתקופת "המרדפים" ובמלחמת יום הכיפורים יצאה בשליחות "דבר" לסקר את הטיפול בפצועים תחת התואר "כתבת צבאית".

היא הייתה מעורבת בקהילת הספרות בידיש, ובהם יוצרים ואנשי אקדמיה. אליגון הייתה מיוודת עם יצחק בשביס-זינגר, שאתו ערכה סדרת ראיונות בניו יורק. ברזומה שלה יש כ-1,500 סיפורים קצרים, שהתפרסמו ב"דבר השבוע", ב"מעריב" ובמוספי ספרות אחרים. כמו כן היא כתבה ותרגמה שירים למקהלת צדיקוב (פעמונים), למחזמר "צלילי המוזיקה", לתכניות ברשות השידור ולזמרים שונים ובהם אסתר עופרים ובני אמדורסקי. בספריה: "מספר אחד נפגע" סיפור חייו של הטייס סרן ארנון לבנת ז"ל", "להוציא צליל מן החיים", "צימוקים ושקדים מרים", "כשאמא ואבא היו ילדים".

עיריית תל-אביב קבעה לוחית זיכרון בכניסה לביתה שבשדרות המלך 47.

יפה ירקוני שרה "אגדה", שכתבה עפרה אליגון

<https://www.youtube.com/watch?v=6Cw9Qzte9OQ>

